

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

KONVOLUT USTÁLENÝCH PROTOTYPŮ MĚR

Yuliya Annayeva

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Oddělení výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství – specializace Keramika

Bakalářská práce

KONVOLUT USTÁLENÝCH PROTOTYPŮ MĚR

Yuliya Annayeva

Vedoucí práce: MgA. Gabriel Vach

Oddělení výtvarného umění

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, červenec 2015

.....

Podpis autora

Obsah

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	4
3	CÍL PRÁCE	5
4	PROCES PŘÍPRAVY	6
5	PROCES TVORBY	9
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	12
7	POPIS DÍLA	14
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	16
9	SILNÉ STRÁNKY	17
10	SLABÉ STRÁNKY	18
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
	A) Knižní a periodická literatura	19
	B) Internetové zdroje	19
12	RESUMÉ	20
13	SEZNAM PŘÍLOH	21

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Narodila jsem se ve městě, kde žil a pracoval slavný malíř Marc Chagall. V tomto městě založil první uměleckou školu, kde přednášeli známí umělci, například: El Lisickij a Malevič. Tato skutečnost kreativním způsobem ovlivňuje město a jeho obyvatele. Tato škola existuje dodnes. Děti, které mají vlohy ke kreslení, zde mohou studovat, a já jsem byla jednou z nich. Umění se od té doby stalo nedílnou součástí mého života.

Předtím, než jsem zahájila studium v oboru "sochařství - specializace keramika", jsem studovala pět let na univerzitě v Bělorusku v oboru design. Tam jsem preferovala kresbu, malbu a grafiku. Mimo to jsme se učili vytvářet předměty a formovat modely. Modely ale nikdy neřeknou, nakolik je skutečný předmět realistický. Od té doby jsem se chtěla naučit vytvářet předměty, které člověk může cítit a pochopit, zda umělec při jeho tvorbě skutečně ztvárnil svůj nápad.

Proto mě to táhlo ke keramice, hlavně k porcelánu. To byl důvod, proč jsem se rychle rozhodla, když jsem vybírala obor keramiky na Západočeské univerzitě v Plzni.

Během prvního roku studia jsem se hodně naučila, poprvé v životě jsem se zabývala modelováním hlíny, prací s omítkou a porcelánem. Byl to těžký rok, ale přinesl mi spoustu radosti. V prvním pololetí jsme dostali práci pod názvem "Předmět pro sebe." Mně se toto zadání líbilo, protože mám ráda funkční věci. Udělala jsem "hrací" hrnek pro kapaliny a sypké materiály. Základ hrnku měl křivý oblouk speciálně pro pohodlnější polohu prstů. Na dně se nacházelo prohloubení pro zátku, které sloužilo jako kryt a stabilní podstavec. Od tohoto okamžiku se u mne začala projevat láska k symetrii a asymetrii.

V předmětu „Modelování“ jsme měli zadání zvolit si přírodní objekt a vyrobit jeho zvětšenou kopii. Tento úkol byl obtížný, protože jsem neměla žádné zkušenosti v modelování a musela jsem si zvolit vlastní cestu.

Ve druhém pololetí jsem vyráběla masážní kameny. Snažila jsem se věnovat více pozornosti biodesignu, přenést přírodní formy objektů designu. Velký vliv na mě měl německý designér Luigi Colani. Od té doby se staly úžasné přírodní křivky mojí hlavní inspirací.

Ve druhém ročníku jsme měli vytvořit předmět, který se odvíjel od nalezeného keramického střepu. Sloužil potom jako výchozí bod. Já jsem měla úlohu technické keramiky. Vytvořila jsem soupravu na čaj s názvem "Technický čaj", která se skládala z konvice, šálku, čajového cedníku a talířku.

Vyráběli jsme rovněž obrázky v programu Adobe Photoshop, práce byla provedena ve spolupráci s továrnou.

Měli jsme rovněž zajímavý úkol ze sochařství. Úkolem byla Moje krajina, moje příroda. Chtěla jsem ukázat syntézu člověka jako součásti přírody a jako součásti městského umění. Mojí hlavní myšlenkou bylo, že příroda je zaoblena a umění má hranatý tvar. Inspirací pro mne byla kniha O'Henry "Kvadratura kruhu". Vyhledala jsem pěknou větev odněkud z města a za pomoci map vytvářela pokračování tohoto místa z ptáčích perspektiv. Stylizovala jsem domy a silnice. Při plnění tohoto zadání jsem se setkala s takovým materiálem, jako je beton.

Během tří let jsem měla tu čest se seznámit s uměním jiných kultur. Udělalo to na mne dobrý dojem a získala jsem nové zkušenosti. Bakalářská práce, její praktická a teoretická částí mně

daly příležitost k osobnímu rozvoji, zlepšení vědomosti a možnosti učit se novým věcem.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Jako téma mé bakalářské práce jsem si vybrala konvoluty ustálených prototypů měr. Mým úkolem bylo vytvořit produkty, ze kterých měl každý mít určitou měrnou specifikací výšky 130 mm, 160 mm a 200 mm.

Během prázdnin jsem hodně přemýšlela o své bakalářské práci. Pochopila jsem, že bych chtěla pracovat se světlem, neboť světlo je nezbytnou součástí lidského života. Světlo nejen dává člověku sílu a ukazuje mu cestu, ale také vytváří pocit prostoru kolem něj. Další otázkou pro mne bylo najít vztah mezi porcelánem a světlem. Najít co mají společného. Došla jsem k závěru, že nehledě na mojí lásku k funkci, které se chci přesto věnovat, jsem se rozhodla obrátit na citové strany člověka. Uvědomila jsem si, že bych se chtěla podílet na tvorbě umění a objektového designu.

V dnešní době světlo hraje důležitou roli v lidském životě. Každý den se v mysli člověka se objeví v průměru asi 60.000 myšlenek. Dokonce i během spánku náš mozek má práci, uspořádává "po policích," všechno, co se s námi stalo předtím a plánuje, co se stane po probuzení. Každý druh činnosti vyžaduje řadu specifických podmínek, a my si často nemůžeme všimnout malé věci, které mají významný vliv na naše tělo. Je známo, že osvětlení a správný výběr barev v interiéru může "přinutit" člověka cítit různé emoce a pocity, jako je chuť k jídlu, komfort nebo diskomfort, chlad nebo teplo.

Součástí bakalářské práce by dle mého názoru mělo být třibení vlastního vkusu a sebehledání, což je pro originální autorskou tvorbu věc velmi důležitá. Tohle nezávisí na tématu. Tématem označuje jenom hranici kterou člověk sleduje.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé práce bylo nejen vytvoření čtyř světelných předmětů z porcelánu s využitím systému kinestetické rovnováhy, ale i práce s přírodními formami a jejich analýza. Velmi důležitým byl pro mne emoční vliv. Princip, který jsem sledovala během své práce, byl přenos pocitu mořské hloubky včetně jejího tajemna a intimity. Chtěla jsem dělat práci, kterou bych měla ráda a která by měla pro mne význam nejen dnes, ale i v budoucnu. Nejdůležitějším faktorem pro mě je dílo, které mne může naučit něčemu novému a rozšířilo by moje vědomosti v oblasti technologie a vývoje výrobků, jakož mě i seznámila s novými a zajímavými fakty. Vždyť během výzkumu a analýzy přírody zjišťuješ její vnitřní zákonitosti. Mým cílem nejspíš bylo dát do pohybu statické objekty. Chtěla jsem navíc nalézt techniku, která by pomohla změnit povrch materiálu a zvýšila by průsvitnost porcelánu. Modelování každého objektu ručním způsobem dovoluje vytvořit asymetrii a vnést do něho svůj speciální ráz.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Proces vytváření jakéhokoliv objektu vždy začíná z náčrtků a vyhledávání informací na zadané téma. Hned ze začátku jsem se rozhodla, jak bude můj výrobek vypadat, definovala jsem svůj koncept a nápad. V rané fázi je velmi důležité pochopit, jaké nápady budete vkládat do této práce. Jak jsem již uvedla, inspirací se pro mne staly mořské organismy, které žijí ve velkých hloubkách a mají nádhernou vlastnost, která se nazývá "bioluminiscence."

Do roku 1934 se lidé domnívali, že hlubiny oceánů jsou ponořeny do věčné tmy. V tomto roce se americký zoolog dr. William Beebe a jeho spolupracovník inženýr Otis Barton se svou batysférou, zavěšenou na ocelovém laně, ponořili do hloubky tisíce metrů a na vlastní oči spatřili podmořský ohňostroj. Jejich užaslé a okouzlené líčení proběhlo časopisy celého světa, doprovázené kresbami, které však ani v nejmenším nemohly vystihnout živou krásu zářícího podmořského světa.

Pravda je, svítící mořské organismy znali již antice učenci: zmiňují se o nich Aristoteles i Plinius, ale škála zářivých tvorů, které znali, byla značně omezená a vysvětlení prapodivné. Až na počátku dvacátého století bylo nalezeno vysvětlení pro vznik světla, které vydávají živé organismy - bioluminiscence - a až v průběhu dvacátého století jsme se dočkali kvalitních snímků batypelagických živočichů, tedy obyvatel hlubokých vrstev oceánu.

Nejvíce svítících obyvatel má podle dosavadních zjištění pásmo vody v hloubce od tisíce do dvou tisíc metrů. Tam je soustředěn největší počet svítících ryb, ráčků vyvrhujících svítící obláčky, pestrými světly ozdobených hlavonožců i dalších pozoruhodných stvoření fantastického vzhledu.

Začala jsem sledovat filmy ze života v moři, obzvlášť mne nadchly filmy o Mariánském příkopu, později jsem začala studovat různé články. Prohlédla jsem obrovské množství obrázků, které mi pomohly definovat, jakou formu budu brát jako základ, protože se jedná o neuvěřitelnou rozmanitost živočichů (*příloha 1*). Jako výchozí bod jsem zvolila medúzu, neboť z filmů jsem zjistila, že pohyb je to, co mění symetrii medúzy. Toto se stalo druhým kritériem pro vytvoření formy. Protože jsem chtěla vytvořit trojrozměrný prostor, rozhodla jsem se umístit objekty v prostoru v různých výškách. Chtěla jsem ukázat počáteční pohyb, a to s malou změnou symetrie a také konečný, kde je tvar více vlnitý, vypadá to jako vývoj pohybu. Vybrala jsem čtyři fáze pohybu, které se staly základem mých výrobků. Pro pocit pohybu jsem použila konstrukci založenou na pracích amerického sochaře Caldera (*příloha 2*).

Začala jsem dělat první náčrtky, nebyly ale povedené (*příloha 3*). Nebrala jsem v úvahu složitost živých bytostí, protože jejich forma je určena účelem a funkcí, pro kterou jsou narozeni. Předmět během tvorby může ztratit svou živost. Jak již bylo řečeno, vybrala jsem čtyři fáze pohybu, a pak jsem pracovala na každé fázi, hledala jsem nejlepší možnost. Forma by měla odpovídat i funkci konkrétního objektu.

Ze začátku jsem věděla, jaký materiál budu používat. Porcelán je vhodný, čistý a estetický. Jeho volba nebyla náhodná, jedna z jeho

vlastností je průsvitnost. Cílem bylo zvýšení této vlastnosti, aby světlo lépe procházelo do hloubky výrobku. Byla mi nabídnutá možnost, abych přidala do porcelánu křemík, neboť zvýšit jeho průhlednost by měla pomoci také textura.

Začala jsem experimentovat a hledat neobvyklé efekty přidáváním různých materiálů do porcelánu, jako je rýže, korálky a polystyrenové kuličky. Tyto doplňky během vypalování vyhoří a zanechají zajímavý efekt na povrchu. Stejně jako mořští živočichové mívají hladký a hrubý povrch. Nakonec jsem se rozhodla pro použití polystyrenových kuliček.

5 PROCES TVORBY

Proces tvorby začal z výroby různých zkoušek (*příloha 4*). Na začátku byla vytvořená hmota. Do porcelánu jsem přidala křemen a živce, pro první zkušební pokusy byly spočítány proporce.

Příprava hmoty

1600 g licí hmoty

200 g mletého křemene

80 g živce

120 g vody

Pro zkušební pokusy jsem použila své formy z loňského roku.

Do formy jsem postupně lila hmotu, někdy na začátku jsem do formy dávala korálky a pak jsem lila rozmíchaný porcelán. Čekala jsem, až se udělá střep a poté jsem vylévala zpátky. Také jsem použila rýži a polystyrenové kuličky.

Také jsem zkusila tlačit rýži do mokrého střepu ve formě, abych tím způsobem dosáhla větší průsvitnosti.

Hmota, kterou jsem rozdělala, se liší od porcelánu tím, že je více tekutá kvůli přidání vody, a tím pádem střep zůstává déle měkký.

Po výpalu jsem zjistila, které věci vypadají zajímavěji. Kelímek s rýží vypadal hezky, ale docela hrubě a neodpovídal myšlence přírody.

Kelímky s korálky vypadaly lépe, v peci se roztekly a udělaly nejen barevný odstín, ale vypadaly skoro jako sklo.

Dále byly kelímky s polystyrenovými kuličkami velikostí 1mm, které po přežahu vyhořely a udělaly krásnou texturu. Podle mě to nejvíce odpovídalo představě o kombinaci lehce viditelné struktury s čistým povrchem.

Pak jsem otestovala, jak se to prosvítí. Na základě toho výběr padl na kuličky.

Dále proces tvorby pokračoval u modelování každého z objektů ručně z modelovací hlíny (*příloha 5*). Dlouho mi trvalo, než jsem našla správný tvar. Do té doby jsem nakreslila množství skic a z nich vznikly čtyři výrobky s nepravidelným tvarem.

Udělal jsem sádrové formy na čtyři modely z hlíny. Pak byly odlity sádrové modely (*příloha 6*), které jsem mohla retušovat, protože jsem potřebovala mít krásně plynulé přechody mezi povrchy. Modely výrobků byly o 15 % větší, aby po výpalu měly určitou velikost. Modely mají dole otvor pro světlo, velikost těch otvorů je určena tím, aby bylo možné vyměnit žárovky.

Pro mou práci byly vyrobeny čtyři sádrové trojdílné štíplé formy. Složitost výroby forem spočívala v tom, že každý objekt má asymetrický tvar a měla jsem najít nejvyšší body, abych udělala linky pro štípaní sádrových forem (*příloha 7*).

Místo křemene mně poradili použít sklářský písek, který trochu lépe působil na průsvitnost porcelánu. Ale před tím než se rozdělala hmota, se musel sklářský písek míchat s živcem 16 hodin.

Výrobky byly odlity na stěp o tloušťce 4-7mm. Technologie lití se skládala z několika postupů. Nejdříve jsem dávala kuličky do formy, pak jsem lila porcelán do půlky. Poté jsem formu s porcelánem nachýlila na různé stránky, aby se objevil zajímavý obrys struktury na stěpu, a zase jsem dolévala hmotu. Další krok – ze začátku jsem lila porcelán, aby měla horní část čistou plochu, a kuličky jsem dávala až na konec. Vylévala jsem porcelán přes síto, abych nezašpinila hmotu. Po vylévání porcelánu jsem výrobek nechala dlouho sušit ve formě, podle obsahu vody ve hmotě a kuliček ve stěpu.

Retušování produktu probíhalo po přežahu, ve střepu byl sklářský písek a při retušování suchého odlitku šlo o škrabání povrchu (*příloha 8,9*). Během výpalu jsem nebyla v klidu, protože kvůli asymetrickému tvaru existovala velká šance, že se výrobek zdeformuje.

Po prvním výpalu se objevila deformace na velkém svítidle, kde pro vyzkoušení byla použita glazura. Další výpaly proběhly bez glazování výrobků.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pro svou práci jsem se rozhodla použít tvrdý porcelán, zaujal mě již v prvním ročníku. Porcelán je kvalitativně nejdokonalejším a časově nejmladším odvětvím keramické výroby. Svému pojmenování vděčí porcelán podobnosti s leskle bílým povrchem ulity mořského šneka, jehož italský název je “porcella”. Použití tohoto názvu se připisuje Marcu Polovi, známému cestovateli, který navštívil Čínu ve 13. století, a z východu přinesl také první kusy této ušlechtilé, v Evropě dosud neznámé keramiky. Zvláštností porcelánu je také to, že si „pamatuje“ vše, co se s ním během vytváření výrobku dělo. Pokud se zkroutil nebo prohnul a následně opět narovnal, po ostrém výpalu se tato skutečnost opět projeví.

Porcelán se vyrábí především z kaolinu, který tvoří polovinu složení keramického výrobku, zatímco druhou část tvoří živec 25 % a křemen 25 %. Používání sklářského písku zvyšuje průsvitnost střepu. Sklářský písek je světlá až bílá křemičitá hornina, obvykle křemičitý písek, případně pískovec, který se používá jakožto primární surovina pro výrobu skla nebo pro výrobu dekoračních stavebních materiálů. Pro použití potřebujeme, aby porcelán byl správně zkapalněn a měl optimální viskozitu. Díky tomu můžeme nalít suspenzi do sádrové formy. Pórovitá sádra odsává vodu a tím vzniká u stěn a dna formy vrstva keramické hmoty; zbytek se odstraní vylitím, střep necháme zavadnout. Po zaschnutí se forma rozebírá a odlitek se opatrně vyjímá.

Vytvarované výrobky se suší na vzduchu nebo v sušárnách a potom se vypalují při teplotě 950°C. Některý porcelánový výrobek nebývá poléván a zůstává rezný. Takový porcelán se nazývá biskuit. Své výrobky jsem nechala bez glazury. Přežah slouží ke

zpevnění výrobku. Ostrý výpal je poslední fází a probíhá za teploty 1370°C. Vysoká teplota přiblíží porcelán k vlastnostem skla. Vypalování je složitý proces, do teploty 1000-1050 °C se výrobky pálí v přísné oxidační atmosféře, aby nedocházelo k usazování uhlíku, který se vylučuje ze spalin. Poté se pálí v redukčním prostředí a nakonec v neutrální atmosféře a dochází k chlazení.

7 POPIS DÍLA

Má práce je světelný objekt, který se skládá ze čtyř samostatných výrobků. Tyto objekty představují jediný mořský motiv.

Každý objekt je odlišný od ostatních, aby dal formě pocit pohybu, posunula jsem osu podél uhlopříčky. To bylo provedeno proto, aby světlo dopadalo nejen přímo, ale také na stranu, aby se rozšířila oblast pokrytí.

Malý výrobek má výšku 130mm a šířku 120mm. Ve spodní a horní části jsou dva otvory, jeden pro kabel s průměrem 15mm; druhý pro žárovky s průměrem 100mm. Tvar menšího objektu je téměř symetrický, jen je nepatrně pozměněn, horní část je symetrická, asymetrie začíná od půlky výrobku.

Dále následují dva střední, co se velikosti objektů týče, které tvoří přechod od menšího k velkému. První střední objekt má výšku 160mm a šířku - 200mm. Rovněž má dva otvory na kabely a žárovky o velikosti 15mm a 80mm. Spodní část je ohnutá směrem dovnitř. Druhý střední výrobek má rozměry 160mm a 240mm, spodek je ohnutý zevnitř. Tvar je volnější, zužuje se směrem dolů a pak se rozšiřuje. Při zvětšování rozměrů výrobku se jejich tvar stává více nápadný. Ve všech výrobcích dominují měkké vlnité křivky. Osa v těchto dvou výrobcích je posunutá.

Velký objekt má na výšku 200mm a na šířku 300mm. Má jen jeden otvor seshora pro umístění dovnitř třech žárovek. Jedná se o uzavřený tvar s měkkým nepřímým světlem. Otvor se uzavírá mosazným víkem. Poslední objekt se nachází nejvýš, k němu se táhnou ostatní objekty. V něm jsem chtěla zachytit přírodní vlnění, změny v životním prostředí. Systém, který drží předměty

dohromady, je tvořen mosaznými trubkami o průměru 0,7mm, 10mm a 12mm. Systém se zakládá na kinestetické rovnováze. Při zhasnutém světle jsou mosazné trubky tmavší a jsou na nich trochu vidět odlesky světla. Ze začátku jsou objekty uspořádány v určitém pořadí, od malého až po velký. Ale když se lehce dotknou, začnou se pohybovat nejen po obvodu, ale také nahoru a dolů, vyměňují si místa.

Každý výrobek má svoji vlastní strukturu. Na základě své práce chtěla jsem předvést, že jsme součástí přírody, která je natolik nádherná a neopakovatelná, je nekonečným zdrojem inspirace.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Můj obor je keramika, ale více pracuji s porcelánem, který mám ze všech keramických materiálů nejradši.

Přínos vidím v tom, že materiál, který je spojován s určitými předměty v moderním světě, může být použit v různých oblastech.

Navzdory tomu, že se vzhledem k vývoji technologií manuální práce skoro nevyužívá, z důvodu vysokých nákladů na energii a čas, má dle mého názoru větší kouzlo. Jako jeden z přínosů své práce pro daný obor vidím manuální práce, která předává život a emoce.

9 SILNÉ STRÁNKY

Moje práce je zajímavá tím, že v ní byl použit systém kinestetické rovnováhy ve skutečném výrobku. Tato konstrukce vyjadřuje dynamiku pohybu, a také to, že při tvorbě světelného objektu byl použit porcelán, který není často vidět v obchodech.

Silné stránky spatřuji v tom, že modelování objektů bylo provedeno ručně, hledalo se specifické složení porcelánu pro zlepšení vlastností průsvitnosti, jakož i techniky vytvoření textury. Myslím si, že každá věc v tomto světě má mít smysl a účel. Navzdory tomu, že tato práce má filozofický význam, realizace je založena na fyzikálních zákonech.

10 SLABÉ STRÁNKY

Během práce se vyskytlo několik problémů. Vzhledem k tomu, že výrobky měly nepravidelný asymetrický tvar, při jejich vypalování docházelo k deformaci.

Jedná z nich je, že kvůli tomu, že objekty mají nepravidelný tvar, těžko šlo najít správnou osu pro štípaní. Dále jsem měla problém s odleváním středních forem, kvůli zaoblenému dovnitř okraji: vždy byly přítomné zůstatky brečky ve formě. Pak jsem udělala zespoda díru a dala jsem umělou trubičku, přes kterou se porcelán vyléval.

Proces by mohl být zjednodušen a zrychlen, jak jsem už zmínila dříve. Ale to nebyl můj záměr. Naopak, cílem byl přenos emocí prostřednictvím manuální práce a nedokonalostí tvaru.

Možná že by se dalo pracovat dále s tvary.

Závěrem bych chtěla napsat, že tato práce pro mě nesla zajímavou zkušenost.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

1. CHLÁDEK, Jiří. *Porcelán*. Vyd. 1. Czech Republic: Nava, 2000. ISBN 80-721-1078-0.
2. POCHE, Emanuel, HEJDOVÁ, Dagmar. *Porcelán*. Vyd. Polygrafia, a.s., v Praze 1994. ISBN 80-85285-48-7.
3. RADA, Pravoslav. *Techniky Keramiky*. Vyd. AVENTINUM NAKLADATELSTVÍ s.r.o., Praha, 1995. ISBN 80-85277-47-6
4. HERAINOVÁ, M. *Sušení a výpal*. 1. Vyd. Praha: Silikátový svaz, 2003. ISBN 80-903113-7-7.

B) Internetové zdroje

1. <http://oko.yin.cz/34/svetlo-morskych-organismu/>
vyhledáno 22. 3. 2015
2. <http://cs.wikipedia.org/wiki/Porcelán>,
vyhledáno 22. 3. 2015
3. <http://ptc.zshk.cz/vyuka/sadra.aspx>
, vyhledáno 23. 3. 2015
4. http://cs.wikipedia.org/wiki/Skl%C3%A1%C5%99sk%C3%BD_p%C3%ADsek,
vyhledáno 15. 4. 2015

12 RESUMÉ

Моя работа представляет собой осветительный объект для освещения локализованного пространства, чье положение может динамически изменяться благодаря использованию в нем принципов кинестетического равновесия. Объект состоит из четырех элементов(ламп), различных размеров, форм и текстур, и латунного основания с тремя точками равновесия, чье наличие и дает эффект движения относительно пространства.

Для достижения необходимого уровня просвечиваемости ламп я использовала фарфор особого состава(с добавлением кремния), а также технику создания текстур при помощи пенополестероловых шариков. Такое сочетание дало великолепный эффект игры света с текстурами элементов объекта и вдохнуло в них жизнь.

Также, отличительной чертой моего объекта является нелинейность расположения его основных элементов(ламп) и элементов крепления.

При создании форм я вдохновлялась различными движениями групп морских животных, что как раз и нашло отражение в нелинейности расположения основных элементов объекта. Моя работа представляет собой размышление о взаимодействии человека с природой, ощущения единства, нельзя жить в отрыве от природы и друг друга. По моему мнению моя работа является напоминанием того насколько восхитителен мир вокруг нас и как то, насколько вдохновляющим он может быть.

13 SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA 1

Obrazky mořských organismů

PŘÍLOHA 2

Calder sochy

PŘÍLOHA 3

Prvotní návrhy

PŘÍLOHA 4

Zkoušky

PŘÍLOHA 5

Modely z hlíny

PŘÍLOHA 6

Sadrový modely

PŘÍLOHA 7

Sadrový formy

PŘÍLOHA 8

Svítidla po přežahu

PŘÍLOHA 9

Svítidla po přežahu

PŘÍLOHA 10

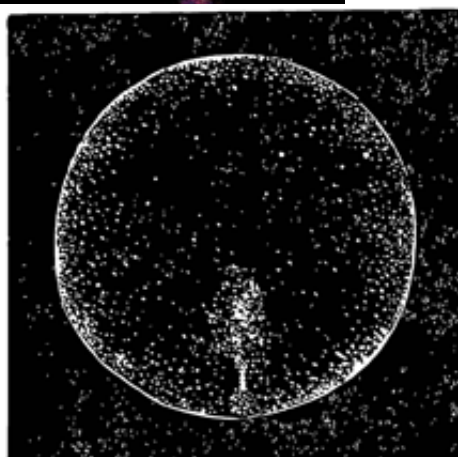
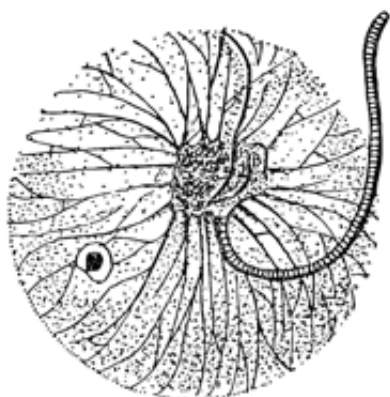
Svítidla se světlem

PŘÍLOHA 11

Svítidla se světlem

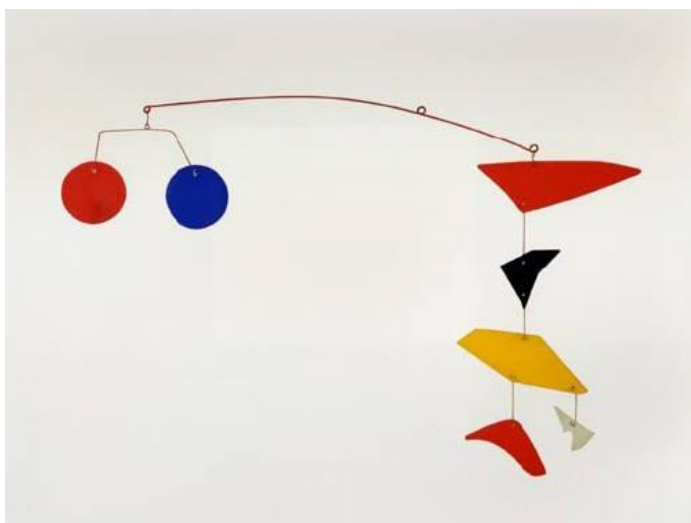
PŘÍLOHA 1

Obrazkymořských organismů

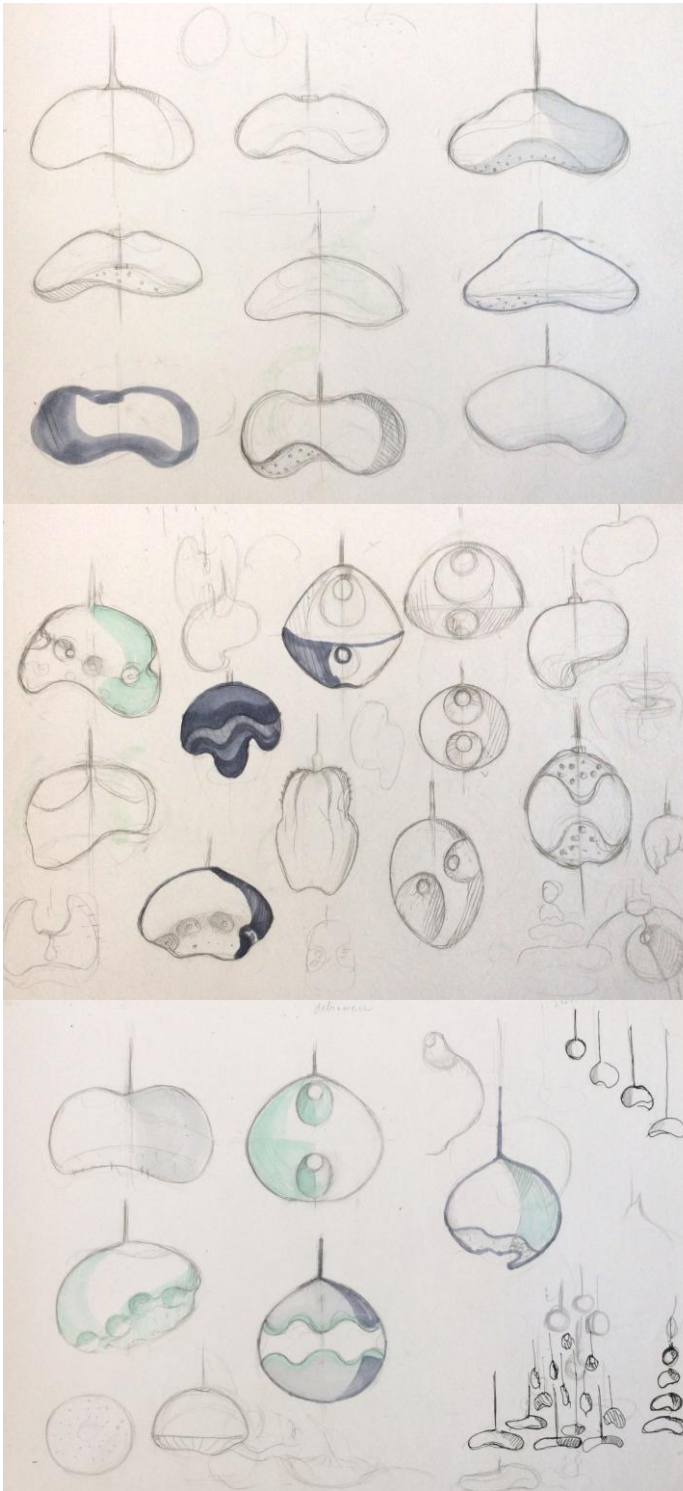
PŘÍLOHA 2

Calder sochy

PŘÍLOHA 3

Prvotní návrhy

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 4

Zkoušky

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 5

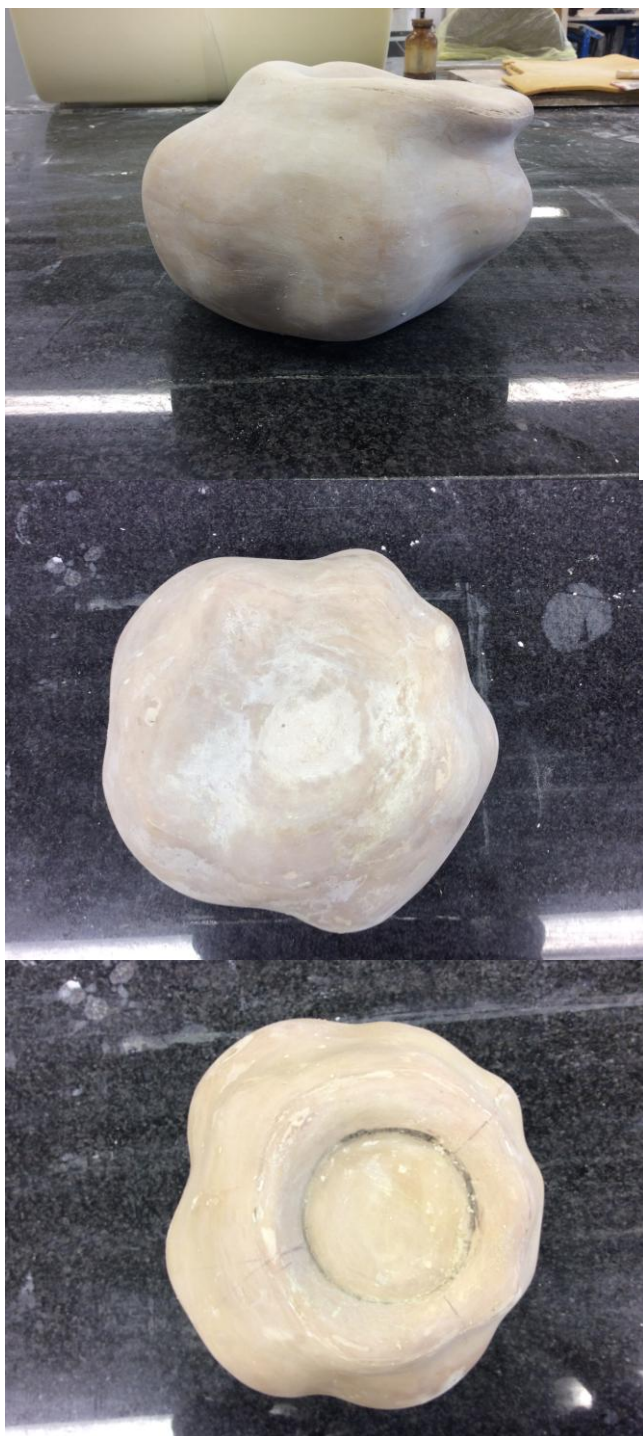
Modely z hlíny

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 6

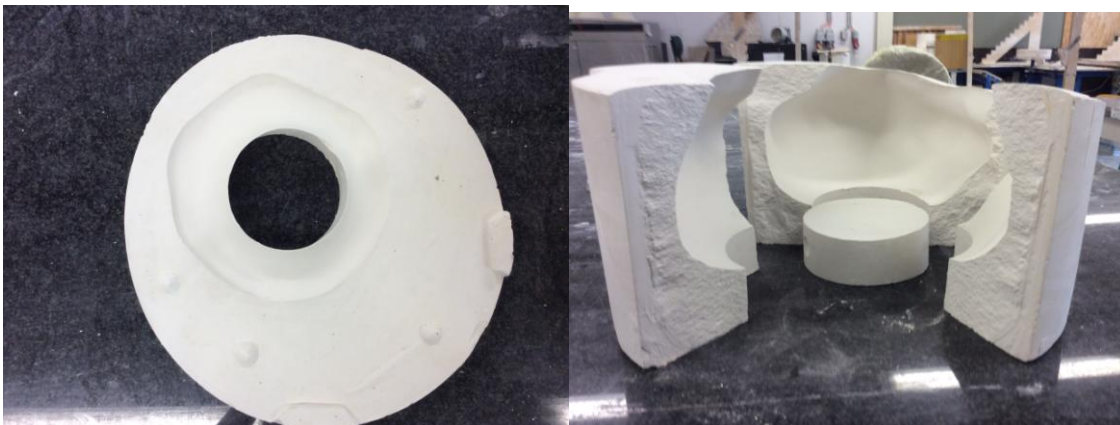
Sadrové modely

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 7

Sadrovýformy

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 8

Svítidlapopřežahu

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 9

Svítidlapopřežahu

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 10

Svítlidla se světlem

(Vlastní fotografie)

PŘÍLOHA 11

(Vlastní fotografie)